

et Spørgsmaal, som jeg naturligviis ikke skal indlade mig videre paa; men det forekommer mig dog, at man ikke kan antage, at en saadan Handling har været foretagen uden nogen virkelig Grund. Der er desuden i den senere Tid gjort saadanne Forbedringer med Artilleriet, at de Afstande, der før ansaaes for at være sikke at passere, ikke længere ere det, og jeg har tænkt mig, at dette kunde være een af de Grunde, som have gjort, at Fæstningen maatte opgives netop paa den Tid, det skete, og at det var et Tilfælde, der maatte indtræffe, hvergang der i Fremtiden paany maatte blive Tale om, at Fredericia skulle udstaae en Besleivning. Men, som sagt, jeg tør ikke indlade mig paa at være Voldgiftsmand mellem den commanderende General og Krigsministeren i Kjøbenhavn. — Den ærede Minister har sagt os, at han ansaae Banens Retning med Hensyn til Fredericiapunktet for at være en afgjort Sag, og ligeledes har han udtalt, at Spørgsmaalet om Banen mellem Fredericia og Veile var et Spørgsmaal, som det kun havde en vis Interesse at see tilbage paa, men derimod ikke videre at beskæftige sig med med Hensyn til Fremtiden. Dette er i mine Øren en besynderlig Tale, da den ærede Minister selv foreslaaer Forandringer i den Jernbanelov, som har fastsat netop ogsaa dette Punkt. Dersom den ærede Minister erindrer sig, paa hvilken Maade denne Lov blev til, maa han vistnok indrømme, at naar man ikke i det Hele taget lader denne Lov blive aldeles uforandret, saaledes som den er, begrundet paa en Overenskomst, paa et Tilfagn, idet et vist Punkt blev givet i Pant til dem, som havde gjort Indrømmelser til den modstaaende Side, kan man ikke komme til at gjøre Forandringer i den uden ogsaa at maatte gjøre Indrømmelser til den anden Side. Dersom undrer det mig, at den ærede Minister, som foreslaaer Forandringer i denne Lov, taler om, at to af de meest omstridte Punkter maae anses for at være aldeles afgjorte; men især forundrer dette mig med Hensyn til Strækningen mellem Fredericia og Veile, da han

selv har oplyst, at Arbejderne der ikke ere fremskredne saa meget som paa den anden nævnte Linie, saa at der altsaa ikke der vil vise sig de samme Vanskeligheder ved en Forandring som med Hensyn til det Stykke, der ligger mellem Fredericia og den jydsk Grændse, Bamdrup. — Den ærede Minister gjorde en Bemærkning om Jernbanens Vigtighed med Hensyn til Forbindelsen mellem Øerne og Sjælland og sammenlignede de Udgangspunkter, som de forskjellige Retninger af Banen vilde faae med Hensyn dertil og med Hensyn til Sjællands Trafik sydpaa, og det forekommer mig, at han lagde særdeles Vægt paa, at det, som især burde fremhæves, var at finde den meest passende Forbindelse mellem Sjælland og Øerne. Dette har givet mig den Tanke, at den Anstuelse, som ligger til Grund for den ærede Ministers Udtalelser, og som findes berørt i Motiverne, og er bleven omtalt af det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (Madsen), er, at den politiske Forbindelse mellem Sjælland og Øerne vil blive bedre opretholdt, naar der kommer en 7 Mile kortere Jernbaneforbindelse mellem en Deel af Sjælland og Øerne. Dersom dette er den ærede Ministers Anstuelse, troer jeg ganske at kunne tiltræde de Udtalelser, som kom fra det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (Madsen); der er vist ganske andre Grunde, som holde Danmark sammen, end en 7 Mile kortere eller længere Jernbaneforbindelse mellem Sjælland og Øerne. Iøvrigt skal jeg gjøre opmærksom paa, at der er mange Punkter i Sjælland, for hvilke en Jernbaneforbindelse med Øerne er af meget ringe Betydning. Alt, hvad der ligger Nord for Randers, antager jeg, vil i de fleste Tilfælde søge sin Hovedtrafik med Øerne, navnlig med Kjøbenhavn, — thi jeg troer ikke, at der kan menes stort Andet end Kjøbenhavn med „Øerne“, naar der tales om en Handelsforbindelse mellem Sjælland og Øerne — over Havet, og for denne Trediedeel af Sjælland vil Jernbanen altsaa ikke faae den Betydning, som den har for de øvrige to Tre-